

Fotomenininkės Liucijos Karalienės kūrybos virtuali paroda „Nuodai“

Karantino metu parodos tebevyksta, tačiau tik užrakintose galerijose arba virtualios – stikliniuose monitorių „akvariumuose“. Tokiu būdu eksponuojama ir nauja paroda Dusetų dailės galerijoje – savo kūrybą čia (ne)rodo fotomenininkė Liucija Karalienė. Jos fotografijų tema – fizinis ir

dvasinis žmogaus laisvės apribojimas, psichologinis spaudimas, žmogaus vienišumas ir laikinumas – ypatingai tinkama šiam mūsų išgyvenamam suvaržymų laikotarpiui. Juodai baltose nuotraukose – pačios autorės aktai, portretai. Nuogo supančioto kūno, skausmo iškreiptų grimasų keliamą nejaukų, nepatogų emocinių poveikį autorė sustiprina juodais plačiais dažų potėpiaiais. Vilniuje gimusi jaunos kartos fotomenininkė L. Karalienė gyvena ir kuria Panevėžyje. Fotografė Kauno technologijų universitete baigė vadybos ir industrinių technologijų vadybos studijas, nuo 2015 metų rengia personalines ir dalyvauja bendrose parodose, meniniuose projektuose. L. Karalienė – Lietuvos fotomenininkų sąjungos narė, Panevėžio fotografų draugijos narė. Autorės teigimu, fotografuoti ji pradėjo tam, kad nereikėtų kalbėti: „Fotografija man padeda atskleisti, kas slypi mano viduje. Padeda pasakyti, kaip aš jaučiuosi, kas mane slegia, kas džiugina, kuo aš gyvenu. Vaizdas man yra priimtinausias būdas kalbėtis“.

Savo parodą „Nuodai“ L. Karalienė apibūdina taip: „Mano kūrybinis pažadas tęsiasi nuo pat tos akimirkos kai pradėjau savo fotografijos kelią. Šių fotografijų serija tiesiog buvo būtinybė man kaip kūrėjui. Autoportreto paroda glaudžiai susijusi su mano pačios asmeniniais išgyvenimais bei matymu kas vyksta visuomenėje. Psichologinis smurtas – galimybė be bausmės žaloti žmogų. Atimant iš jo vidinę ramybę, atimant laisvę mąstyti, pažaboti jo iš esmės turimą laisvę. Taip negali būti. Žmogus negali leisti sau būti sudaiktintas, žmogus negali būti aksesuaras namuose, negali būti kažkieno emocinė kempinė. Tačiau taip yra. Pažeidžiamas žmogaus trapumas, nepagaunama dvasia tampa uždaryta, suplėšyta, suniekinta žmogaus kaip asmenybės duotybė. Mane tas liūdina. Norėjau parodyti kontrastą tarp žmogaus laisvės ir jausenos, kuri veda į beprotybę. Trapumas ir vulgari prievolė. Sukurta pačio žmogaus. Sukurta tačiau nėra būtina išgyventi psichologinio smurto aukai. Tai aukos pasirinkimas, nors gal atrodytų, kad ji negali rinktis. Tačiau gali. Tik prieštaravimas yra sunkesnis išgyvenimas išreiškiant meilę sau, o ne tam, kuris mano turintis teisę niekinti kito esmę.“

[Nuoroda į virtualią parodą](#)

Paroda vyks iki 2021 m. vasario 2 d.

Vilija Visockienė

Nuotr. Liucijos Karalienės